

5.

Varma, ulliga fällar,
som vädrats båd' länge och väl,
dom slutför frestande väl var,
för nån långfingrad själ.
Tänk, såna otäcka sällar,
sa Karl, när han sakna en fäll,
Men åt vilket håll fällan gissades gå,
är alls inte svårt att förstå.

6.

Den tionde i förra månan,
man samlats från fjärran och när,
hos Näslins kunde man minsann,
få släcka sitt auktionsbegär,
Sundins bägge gullgossar såg man,
och Almer, han lekte miljonär,
hur kan han för allt skrotet användning få,
det är svårt att förstå.

7.

Axel Jonsson sej gladde,
när en dynggrepp blev hans,
ty han insåg. Här hade,
han tatt sitt livs största chans,
Efteråt Axel han sade;
bättre dynggrepp ej fanns,
Nu är grepen och Karin hans käraste två,
fast det är svårt att förstå.

8.

Mörkret sakta sej sänkte,
över nejden till slut,
ficklampors matta sken blänkte,
när hjuldonen ropades ut,
Almer stod där och skänkte,
pluringar bort utan prut,
Var han tar alla sekinerna från,
det är svårt att förstå.